

4330
Shri Raghunatha Temple MSS. Library,
JAMMU

No. ६६ म१

Title पंचपादिकाविरचनम् (२ प्रवर्णिका)

Author प्रकाशतभगवान्

Extent २५ पन्ना Age ४-१-६६ ३

Subject वेदान्त

कथं इत्याहो हेतुर्हितदेवायापि न मन्ववभ्यास्यतयावाप्तिरात्मनि
 विधेयाक्रियाफलमिति नेत्याह तच्च वृत्तं ह्यस्य मन्ववभ्यास्यतयावाप्तिरात्मनि
 निश्चयेत न्येन प्रतीतिनोवाप्तिरान्न तत्र कर्मतेत्यर्थोपरेण तः
 रित्यातः प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टार्थः विदित इति निवृत्तिः संस्का
 रो न च संस्कृतस्यान्यत्र विदित इति न पुनरुक्त्यर्थत्वाद्
 पुनरुक्त्यर्थसंस्कारस्य न पुनरुक्त्यर्थत्वाद्
 त इति --- एवमग्रे
 इत्यादेयमर्थः प्राति
 यः प्रथमं तत्रेति नृत्ति
 सायशास्त्रमारुह्य तच्च मन्ववभ्यास्यतयावाप्तिरात्मनि
 वादिन्यत्रोच्यत इत्यातः प्राक्तनो ग्रंथः स्पष्टार्थः धिकारनियो
 गविषयतयेत्ययमर्थो ज्ञानस्य फलसंबन्धो वगम्यते तत्फलका
 मितान्न दनुष्टेयं नियोगाच्चातुष्टानमिति फलकामिनियो

वि.
४

गाविषयतयावगमादिनिभावो बोध्यत इत्यादिनारंभद्वयं
पूर्ववादिनिरावष्टोयदिलोकोक्तप्रत्ययोत्तनियोगांगम
यन्तीति शङ्कते तत्रास्तीत्याह नन्वेवमेवेत्यथवेदेतत्राह
प्रसिद्धं चेत्तदित्यन्तः [redacted] ययनविधिमांगीकुर्व
तांगत एवायं विचारः [redacted] चरुविधस्योत्पत्त्यादि
रुक्तार्थः करणात्वेति [redacted] कारकत्वे स्वतोपरोक्ष
तयानित्यसिद्धस्यावयव [redacted] भासानिशाया
योगात्कर्मत्वान्ति [redacted] धानुंशकमित्यु
क्तमित्याह तदपि नैकान्तमाने च [redacted] लाभावादकर्म
त्वे विकर्तृसमवायिमादापला [redacted] दवभासिज्ञानसंज्ञा
नतियमविधिः स्यादथाहिरायावत्पृथ्यादिनिषेधे प्राप्तस्य
नियमविधिरभ्युदयफलमत इदित्योक्तं सिद्धे स्येवेति तद्वत्
स्वात्रयोपि ज्ञानसंज्ञाना, न विचाराय वा विचाराय शास्त्रारंभः

508

वि०२

५

त्वज्ञानविद्यादिदोषनिवृत्तिफलं विधीयतामित्याशंकते
अपुनरहं प्रत्ययावसेयादिति नान्यं न मासिद्धमुद्दिश्य विद्या
नानुपययन्नेरित्याहुतदसागद्विद्वत्तियथा सामान्यप्रसि
द्ध्यागमुद्दिश्य पूर्व --- गव्यान्तिसदृशं
व्यक्त्यं न रं बुद्धस्य मे लौकिकान्मज्ञानं सा
मान्यनप्रसिद्धमुद्दि ज्ञानव्यक्तिसदृशं व्य
क्त्यंतरं बुद्धावाकलप्य न गमित्यर्थं ननु
ज्ञानसामान्यस्य लोका न विधानेन ह्य
क्तित्वेनालौकिकान्मज्ञानं कर्तव्यं प्रतीयतामिति
नेत्याहुतदद्यदि नाम ज्ञानमिति हेतुगान्मज्ञानस्य ज्ञा
नसामान्यव्यक्तित्वेनाप्रसिद्ध्या ज्ञानं कर्तव्यं न
यत्तु बुद्धावारोपयितुं न शक्यमित्यर्थो च ज्ञानाह गान्मज्ञानं
सिद्धं किं स्वात्मानि पुरुषान्तरे वेदन्यस्याधिकारिणा कृतदप्र

तिपत्तेर्ननादृशं व्यक्तं तं कर्तव्यं तया बुद्धेः आरापयितुं शक्यं
मथ स्वात्मानं तत्राह किं विधिनेति यदपि मन्त्रांतरमित्या
दिसंज्ञार्थः न विचारय ब्रह्मविचारोऽस्य शास्त्रारंभ इत्यर्थः
परं मन्त्रमिति स एव प्रतीयते विधिः - - - - - स्त्वयत्तमुपपाद
यति सत्यं कार्यपरादापि - - - - - लोतेयनेर्युक्तः प्रति
पत्तिविधिरित्याह ननु - - - - - ज्ञानं ठाविकुद्रमिदम्
पुनरपराकृष्टादप्यं - - - - - रात्तत्राह तस्मिन्
तीतिविधिप्रमाराणां क - - - - - न्येपि पदार्थास्तदये
क्षिताः प्रमीयन्त इत्यं - - - - - न कर्तव्यं यस्य चक्षुषस्तत्तं स
गि सर्वविषयशक्तिदृष्टान्तमिति विधातुं रूपेस्तीति ननु इष्ट
व्यख्यादिना तापरोक्षज्ञानविधयं सर्वसंवेदनतया स्व
र्गादिवत्पुरुषार्थस्याविधेयं पिशादृज्ञानं तत्र विधेरश्रवणं तत्रा
दिति चोदयति कथमित्यास्ति शास्त्रज्ञाने विधानमित्याहोच्य

त्म

वि. २
६

तश्च न त्विदं वाक्यमानं मनोनात्मरूपताविधानपरमज्ञो
 पुनरुक्तार्थत्वात्तन्निविधेयमिति नेत्याह तन्नावत्सर्वरूपतेति प्रति
 पन्नमुद्दिश्या प्रतिपन्नात्मरूपं विधानादित्यर्थोद्दिष्टरागं
 तन्माह यदि सर्वरूपं तर्हि विधीयत इत्यत आ
 हातः सर्वस्येति नेति नेति लोचनयाप्यतात्मोय
 मर्हतात्मेव विधेयं त्विलायननेति न-त्वात्म
 नोद्धितीयत्वप्रतिपादनात् तानेवस्तुनिवा
 विधिस्त्वगम्यत इत्याह तश्च न त्विदं वाक्यमानं मनोनात्मरूपताविधानपरमज्ञो
 यद्भाग इत्यादाविविवेक्यतामिति कल्पनां न हिति किं
 प्रतीतेविध्यर्थ इत्यादेरप्यमर्थकालं यो न वन्द्ये बुद्ध्या न
 योग्येकमणी शबु सामर्थ्यात्प्रतिपन्नेन दत्तया नुपपत्त्या
 चकर्तव्यरूपेनियोगे वगन्नेविधायकपदार्थपञ्चाद्विधिर्वि
 धायकपदं कल्प्यते किं वै वंविध्यर्थे प्रतिपन्नेन नुष्ठेयवस्तु

मात्रेचप्रतिपत्तेविधिपदंकल्पनइतिप्रतीतिचेत्प्रमितये
 नुवादायवाएकंल्पनेतानुवादेनप्रयोजनंप्रमितये
 चेन्नदाहप्रतीतिंकल्पनायर्थ्यमितिप्रतिपाद
 कतयालिङ्गदिपदकल्पनावेद्यार्थःअनुयेय
 वस्तुप्रतिपत्तौविधिकल्पलोपनत्रपदादनु
 द्येयप्रतिपत्तिरित्याहज्ञानेदेवादसंसर्गस्थ
 यिविधिकल्पनाप्रतीतिविकल्पदूषण
 योःसर्वत्राविशेषाधिकल्पनमितिमन्वा
 श्रो=नचौदयतिनन्वप्रमाणकर्तव्यदेवतासंबंधःका
 लानवमृष्टःप्रमीयमाणाःश्रुतिभूतयागंगमयत्रिया
 गप्रस्थाविनाभूतंनियोगमितिश्रुतसामप्य्यादेनविध्य
 र्थःप्रतिपन्नस्त्रव्यवहारमात्रायएवोदेष्टेनपिदुष्ट्यात्पा
 गःकर्तव्यइत्युपसंहियतेनतथेहश्रुतसामप्य्यादिध्य

वि. २

७

या

र्थः प्रतिपन्न इत्याह सत्यं युक्तं न त्रेति तन्निहापि कृतस्या
त्मनः सामर्थ्या नियोगः प्रतिपन्न इत्याह नन्विहाप्यात्म
पदमिति नयागनियोगयोर्नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा
नुपपत्तिवत्प्रतिपत्तिरिति नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा
दित्याह नैतन्सारं नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा
प्रतिपन्नः ससाक्षात् नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा
युर्विदोपिष्टेन्यादावतन्त्रसर्वस्यात्मस्वभाव
नन्विहाप्यात्मा धिमुपस्थाप
यत्तीति तत्राहापि भवतु नार्मसि नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा
नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा नियो गप्रतिपन्नारमंजरेणा
भावार्थोपि विधि विषयः संसर्गमात्रेणाविना भूत इति
सोपि कल्पनामिह्याह धातु नैव सह कल्पन इति सर्वथा
त्वर्थदोषविवक्षया पृच्छा नो साविति प्रथमं सर्वधा त्वर्थ

सामान्याजिलंघनेकारणाभावात्तानिधानमुपस्थापय
 तिपदितावत्कर्तव्यमिति तत्र ह्यवशात्माह तत्रानात्म
 स्वभावतेति प्रपंचविलयनेनेवत्यात्मदर्शनामितिभावः
 ह्यवशात्तरमाह शक्तिरिति तत्रात्ममादयस्तेजानेति
 कर्तव्यं तत्र प्रपंचविलयनेन तत्रात्मपर्यः ध्यात्वत्तर
 गहाथेति ह्यवयत्येव तत्रात्मोद्भादिस्वगृह्यादि
 भावेनज्ञायमानेषु येन तत्रात्मवर्तनिविद्येयवु
 द्धेरप्रामाणिकत्वाभावेन तत्रात्मवर्तयप्यापि ध्यात्वैष्यवि
 द्यौ ह्यवशात्तरमाहाशब्दनामसिद्धेति तत्रात्मोद्भादिदग्न्या
 दिद्युमानसीक्रियाज्ञानतुंगविद्यमानमनात्ममानं निवर्त
 यतीति तत्राह महिबस्तुवस्त्वन्तरात्मनोति तर्हि पुरुष
 स्वरूपविलयनेन तस्या एतु निश्चयप्रमारावदनात्मप्रवि
 लयनेनात्मनो निश्चायकं प्रमाराज्ञानमन्वतः प्राममन्

वि. २

८

घाविधिमात्रमद्व्याहृत्य न इत्याहेवं न हि ज्ञातवश्यादिना
 न हि विधिवाक्यार्थप्रामितिर्व्यतिरेकेणाब्रह्मसंवेदनस्या
 न्यतः प्राप्तस्यानुवादो वक्तव्यः । अथ प्रमासां ज्ञेयमस्तीत्याहुः
 कुतः प्राप्तेरिति ननु । अत्रान्वयान्निरिक्तोभ्यो वेदात्ता
 मिधानं । अतः प्राप्तिरिति ननु । अत्रान्वयान्निरिक्तोभ्यो वेदात्ता
 पत्तिमर्तः । अतः प्राप्तिरिति ननु । अत्रान्वयान्निरिक्तोभ्यो वेदात्ता
 धिनाह । अतः प्राप्तिरिति ननु । अत्रान्वयान्निरिक्तोभ्यो वेदात्ता
 न्नोपि संवेदने पुनस्तद्विषयः । अतः प्राप्तिरिति ननु । अत्रान्वयान्निरिक्तोभ्यो वेदात्ता
 त्वयत्नेति ननु । अतः प्राप्तिरिति ननु । अत्रान्वयान्निरिक्तोभ्यो वेदात्ता
 यथा मंत्रोक्तिर्यथा मन्त्रास्ति ध्यायावधिनेवोपात्ता गृही
 तपदपदार्थसंघस्य स्वार्थप्रत्ययमन्याद्यव्यवस्थिताः स्वा
 र्थस्याननुषंगेयत्वाद्वाह्यत्वावाविशेषप्रामित्यात्प्रवृत्तीनिवृत्ति
 प्रयोजनमन्याव्यवस्थितं न तत्रैवागारहित्यं वा हि देवसंघः ।

वं

नंदामिहमामगृभ्यावरशानामृतस्येत्यश्राभिधातीमाह
 ननुत्यादिश्रुतिलिङ्गवाक्यादिभिर्वीक्षादिवत्कर्मगभावे।
 नविनियुक्ताः प्रधानापूर्वनिर्वृत्तिपारेणाप्रयोजनवन्तोमंत्रा
 नो- इत्युच्यन्ते तत्ररसंफ... र्वासिद्धेऽपकुर्वन्ती
 निवीदायामध्ययैतैय... नुपचादृष्टोपकारे
 सत्यदृष्टुकल्पनानुप... योगलेप्रतिपत्त्यपेक्ष
 स्यद्वयदेवतादेःप्रति... तद्विराडूर्वस्योपकु
 र्वन्तीति कल्पतेतत्रभावि... नुयानेपूर्वसिद्धिर्न
 वा- ब्राह्मणाकोशितिगम्यावेतन्नामसि... धिरंगैरूर्वोपकास्का
 रयन्मंत्रैरर्थज्ञानंकारपनीर्गविदु... पयाप्रयोगवचनोमं
 त्रैःप्रथमोपज्ञज्ञानानिरिक्तमपूर्वोपकारिज्ञानान्तरमनु
 ष्ठापयन्तोवब्रह्मसंवेदनमपरमनुष्ठीयन्तेमोक्षफलायेति त
 नुयुक्तं तत्र स्वार्थेप्रत्यक्षमुत्पाद्यतिवृत्तानामंत्राराणांश्रुत्या

वि. २
८

दिविनियोगसामर्थ्यात्प्रयोगवचनेनज्ञानस्यकर्तव्यत्वं
नचात्मज्ञानेप्रयोगवचनोस्तीत्याहप्रयोगवचनस्तत्रवि
धायकश्नीहापितर्हिससंपादयत्यश्नाहपूर्ववादीश्हापिप्र
योगवचनोविधायकस्तत्रविधानात्तद्वेदान्तवाक्येरात्मज्ञानं
कुर्यादिति वेदान्तशब्दोक्त्यातिविधिस्तावद
ध्याहृतःसोमेनघट्टेतिविधिकथंज्ञानकर्तव्य
मितीति कर्तव्यतामर्थोक्त्यातिविधिस्तावद
दिविधीन्फलवदात्ताहृत्यातिविकर्तव्य
तात्वेनविनियोगप्रयोजनार्थमितिप्रयत्नेपुनश्चसां
गेकर्मरीतिनियोज्यमाधकारशङ्काभट्टकर्तव्यमितिप्रति
पत्ताएमाकाक्षन्त्यर्थादगन्तंमोक्षंरक्षन्ति सत्रन्यायेनोपसंह
त्यमोक्षकामेष्वेदान्तवाक्यकरगोःशमादीनि कर्तव्यतामृग
हीनैरात्मज्ञानं कुर्यादिति स एव विनियोगविधिरधिकारवि

धिः सम्यद्यते पुनः स एव संगतत्वे ज्ञानमधिकारिरामनु
 मुपापयन्प्रयोगविधिः संपद्यत इति पुनश्च सिद्धान्ती मंत्रेभ्यो
 वेदान्तानां वैलक्षण्यमाह ननु मंत्रेभ्यो प्रसिद्धं प्रत्ययपरत्वं मित्य
 पूर्वापकारिप्रत्ययमिति चेत् सदाह्यं नार्थतया त्वइ
 त्यर्थः तत्र वेदान्तानां स्यात्पुनरुक्त्या प्रयोजनवदज्ञा
 तार्थावगन्तृत्वादिनिमित्तं त्वेति चेत् किं समर्पणविधि
 परत्वं मज्ञानार्थकारिणोऽप्युक्त्या हान्त्यार्थ
 मपि कृतमिति नोदयः तत्रानां क्रमेण वायुगा
 पदानेकानि कार्याणि कृतानां मिति चेत् तदस्य नान्यार्थान्तरं
 कृतकार्यहेतोः कथं न शक्यं मिति न त्राह यदार्था
 नानां क्रमेण वायुगोप्येकानि कार्याणि संभवति
 शब्दस्य नान्यार्थान्तरं कृतकार्यहेतोः कथं नुभयपरत्वं
 मिति न त्राह यदार्थानामिति सिद्धान्ती ब्रह्मरायाभिधानि

वि० २ कप्रथमप्रत्ययोपगमेनैवपुरुषार्थसिद्धेर्नमंत्रेष्विवविधिषो
 १५ यतयादित्यप्रत्ययोत्पत्तिविनियोगाधिकारप्रयोगविधि
 कल्पनमयेदपत्तश्चित्त्वनिवृत्त्येवैलक्ष्यमाहृतदेतदनि
 रूपितसिवेति विधिरिति विधिप्रामितिशेषस्य
 योषिदग्वादिवाक्यस्य प्रमेयपरत्वाद्
 श्रुतिदिनिवाक्यशेषप्रमाणागम्यत्वात्प्रमेय
 स्यतत्परत्वाभावइह
 परत्वंस्यादितिनेत्याह
 राः प्रमेयतयाप्रोक्ष्यन्त
 भावः प्रमेयत्वाउपायेपत्तावार्धप्रमेयत्वा
 द्विधेपत्ताविधानायानुवाचनाद्येनिब्रह्मणास्वज्ञानस्यच
 विधिविषयतयातत्प्रामितिशेषत्वेत्प्राधात्योपादेयत्व
 प्रमेयत्वानितद्विरुद्धगुणात्वोद्देश्यत्वानुवाचत्वानिचैकस्यां

शब्दजन्यप्रमितौ प्रसज्यते तदिदं वैरूप्यं ननु प्रथमं ज्ञा
 तमप्यपरं द्वितीयज्ञानं विधिविषयतया तत्परमित्य
 विरोधः किन्तु स्यात्तत्र शब्दस्योभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 ज्ञानस्यासकृज्जनितस्याप्युभयस्यैव अनुपपत्तेर्ननु ।
 वैरूप्यप्रसंगो न दोषः स्यात्तत्र शब्दोभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 तानुपपत्तेरिति चोदयते किन्तु तत्र शब्दोभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 नि कर्तृगभूतकारणत्वेन निर्वर्तमानं किन्तु तत्र शब्दोभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 र्माणितत्र क्रियाजः शब्दोभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 मि- कारकविभक्तयः किन्तु तत्र शब्दोभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 ने ब्रीहीराणां तावत्प्रसारः स्यात्तत्र शब्दोभेदोत्पत्त्याभावे तज्जन्य
 नुवाद्यन्वगुरान्वोदेशत्वा नि सिद्धानि विधेयप्रोक्षराज ।
 त्यानि शयवत्तया साध्यत्वा दुपादेपत्त्वप्राधान्यविधेयत्वा
 नि विभक्तिसामर्थ्यात्प्रतीयन्त इत्येकस्यां प्रमितौ गुराक

वि०२ मस्यैरूपमिति तत्र न क्रियाजन्यानि शयो वैभक्ति
 ११ कः किंलनदर्थक्रियाविधानुपपत्तिगम्यः अनःशा
 ता-दृश्यनेगुराचोद्वेष्टयत्वानुपपत्त्यन्येवप्रतीयन्ते प्राधान्ये
 प्रमेज्ञायत्वापादेयत्वादिनिप्रमित्यन्तरवेभास
 तदतिज्ञानभेदान्नवे-
 तस्यादिति इहापि-
 रुद्रत्रिकस्यवास्त्वया-
 नरादिति नन्विहापि-
 ग्रीभेदेनैवेकसामग्री-
 दसंभवति अस्तुतर्हिविधायक-
 मुदायस्यपृथगेवब्रह्मस्वरूपप्रतिपाद्यपुनस्तदनुवा-
 दज्ञानंजनयित्वा तस्यविधिविषयत्वसमर्थरानुपपत्त-
 विधायकपदेनपदेकवाक्येनेति-
 तसएवसमन्व

वाक्य

यश्चि ननु तर्हि विधिपदेन यानि पदैकवाक्यभूतानि
तद्व्याप्तिरिति पदामां एव गन्तव्येन तत्र प्रतियोगिनिशेध
नेत्याशंकतेऽप्यार्षवादपदानामिवेन्येवं तर्हि तत्र
वाक्यस्य विधि शेषता तार्षवाक्येन्या हतदसंज्ञक
मर्षवादपदानां निमित्तापि तर्हि तत्त्वादप्यवाद
जन्यज्ञानवद्विधि शेषता तद्विधेयतरपरामृष्टेति
प्रयोजनपर्यन्तत्वात् तत्त्वनिमित्तेमा
वः यद्यपि शास्त्रज्ञानं तत्त्वज्ञानं तत्त्वज्ञानमपि मिथ्या
ज्ञानतत्त्वसंस्काराविनिर्मुक्तज्ञानं तदनुभवात् तस्य वशा
दज्ञानादनुत्पद्यमानं तर्हि विधायकं तद्विज्ञानं विधीयमानं
त्याशंकतेऽप्युक्तः शीघ्रज्ञानादिभिर्निमित्तविधीयमानज्ञाना
स्य व्रीत्यादिवत्करणाकारकं क्तव्यं तन्न संभवतीत्याहुर्किं
तत्तत्ज्ञानमिति तत्प्रत्यक्षादीनामपरोक्षज्ञानसाधनत्वं

वि.२ प्रसिद्धमिति तेन्यास्मत्प्रत्यक्षादीनामिति ननु शब्द एव क
 १२ रशामिति ता पूर्वज्ञानवद्वत्तत्फल त्वप्रसंगादित्याह शा
 द्वेति ननु विधीयमानमुपासनेन ननु भवं फलित्वातेन
 केवलमित्याशंकते ननु नमिति किं न तत्सा।
 नं विधीयमानतया ननु यमिकज्ञानं तत्संतानं
 वानतावत्प्राप्यमिव ननु यत्तावदिदं भवेत् य-
 परत्वे वै रूपस्य दर्शितं ननु प्रप्यमज्ञा
 तेनावगते च स्मरणेन ननु नानो विधीयता
 तान्न संस्कारप्रचयात्तत्वेदादया ननु शंकते य पु
 नस्तदेव ज्ञानमिति ननु मुपासनेनैव सा मर्ष्यादिद
 मवगतं किं वा त्मन्ये वा त्मानं पश्येदिनिदर्शनविधा।
 नसामर्ष्यादिनि नतावदुपासने विधिः श्रूयते आत्मेत्ये
 वोपासीत त्मानमेव लोकमुपासीत त्मेव धीरो वि

६० =
 ज्ञायेत्यायेस्वभावसिद्धप्रत्ययोपादानेनालोकिनात्म
 विषयप्रतिपादनपरत्वादेवकारविशेषराश्रवणात्
 वाक्यस्यविशेषराश्रवणादुभयप्रतिपादनेवाक्यभेदा
 त्रिदिध्यासिनव्यवृत्तिचान्मप्रतिपादनपरत्वादेवकार
 भेदाभावाद्यस्तुतिपरत्वादेवकारविशेषराश्रवणात्
 त्रिनेत्याहन्तत्कप्यंल
 ननुज्ञानस्यसर्वत्रप्र
 नेनसंज्ञानविधिर्ल
 अप्यापिकप्यंवि
 सनेविधेःतथापर
 वृत्ताद्विशेषवृत्त्याहन्तव्यभ्यासादित्याभ्यासास्यप्रमा
 रात्त्वद्विषयस्यासंप्रयुक्तत्वाच्चनवस्त्वापरोक्षमभ्यासा
 त्किंतुमिथ्यापरोक्षमित्यर्थः तदुक्तनस्वप्नपश्यते।

वि० २

१३

त्रिष्वकलं ध्यायमान इति ध्यानमपरोक्षफलं श्रयतं
सत्यमेकत्र चित्तस्य समवधानत्तानन्दे काग्र्यनिमित्तं भ
वति तदेकाग्रचेतनानुबन्धे विभाशब्दे एवोपनिषत्तं द=
मिन्नित्तद्विप्रत्ययानुबन्धे विद्वज्ज्ञानमुत्पादय
निध्यायमानो ज्ञानात्तन्निर्वाकस्यान्वया
चित्तस्यैव प्रग्रस्य च तन्निमित्तत्वाद्दृष्टे निमि
द= नैवोपकारसिद्धावदपि आपरोक्ष्यका
मस्योपासनायां स्वयमेव अरहन्तं वाच्यनिदिध्या
सनादि ध्यातृस्वेत्युक्तं तदेनं दाहं श्रूयन्त शर्ति श्च
सा मय्यनुवादत्वाद्वाक्यस्य विधिर्न श्रूयन्त इत्यप्यः
न त्वेकाग्रधारेणापरोक्ष्यनिमित्तत्वात्तद्वृद्धारेणा
पि प्रवर्तनामिति चोदयानि ननु किमनुश्रवणेनेति
परिगुह्यः स्पष्टायति ज्ञानव्याभावादेकस्य ज्ञानस्यो

हारः ग्रन्थः

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

वि० २ विधिरत्नः प्रयोगवचनप्रयोज्यत्वान्क्रमस्यापि विधि
 १४ यत्वेवाकोभ्यएवापदार्थस्यापि क्रमस्य विधिरेष्ट
 व्यश्निनेत्याह प्रयोगवत्त्वेति विहितस्य प्रयो
 ज्यत्वान्यदार्थात्तामेव विहितेति सादित्यर्थः अन्यथा
 विहिते प्रयोगविधिः न विधिकल्पनेति
 नरेतराश्रयान्ननुपपत्तिः तस्मात्प्रदार्थवि
 युंजानः क्रममपि प्रयोज्यत्वान्क्रमस्य नरेतराश्रय
 क्रममिति अपरश्रवणं न विहितेति तदन्त्येकैकास्मि
 न्यदार्थे दर्शनादनेकपदार्थाश्रयप्रदार्थयोगपद्या
 क्रमायोगादयोगपद्येचोभयाश्रयधर्मायोगादिति
 नब्राह्मणं नचक्रमोतामेति ननु संयोगवदुभयाश्रय
 त्वेपदार्थयोगपद्यमित्युक्ता तत्राह क्रमोतामवस्तु
 भूतश्चि क्रमत्वादेव नयोगपद्यापेक्षानिभावः ननु द

शकालवस्तुषाधियशमशर्मिन्तरेयाक्रमोतरशयनः
 निजत्राह तएवेति तन्वडुष्टेयपदार्थानामनिष्पन्न
 स्वभावत्वान्देशकालवस्तुक्रमश्रुतिजत्राहस्मृतिवि
 ज्ञानमेवेतिपाठक्रमएवस्मर्यमन्त्रेणुष्टेयपदार्थेषु
 पश्यन्तश्चत्वर्यः सर्वपदार्थसंज्ञानां क्रमस्यवि
 धायकं वक्तव्यं न तत्र किंचित् नुष्टेय
 यं विशेषरगन्तयाप्रमाणवधायितेन नुष्टेय
 त्वान्तकेनतर्हिप्रमीच्यते तद्वत् क्रमपदार्थप्रयोगात्
 नुपपत्तेरित्याह तच्चैकैकं न ददाह तन्नि संनिहितं चेत्
 प्यक्रमभावेपाठक्रमइत्यस्यवि तस्मान्नसर्वत्रप्रमा
 राद्येतेवप्रमेयद्वयसिद्धिरितिप्रकरणाप्येतिनतये
 हज्ञानद्वयमित्यारभ्यवेदोगमयन्तीतिपर्यन्तः स्पष्टा
 र्यः प्रतिवस्तुसंप्रयोगानिरपेक्षमेवप्रमाराचक्षत

वि०२ तथाप्रतिष्वप्रमारांशवृः किंतुयत्रतात्पर्यंयत्तत्रसंभू
 १५ येवप्रमारागमित्याह युक्तंनद्यदवबोधयतीति नन्व
 मिधानिवामात्मतत्त्वज्ञानं चेन्नपरमेवमाभूत्किंतु
 विधिविषयतयाविधातुंजन्यविधिप्रमिति
 विषयत्वेविधिशेषादिति कथंनर्हि
 ब्रह्मात्मसिद्धिरिति त्वहित्तेर्थादिति
 ननुकस्यानुपपत्त्यादाहसविषय
 त्वादित्यवगमविध्यन्तरं त्वर्थापरिहृ
 त्येवमप्यविवक्षितोच्यतेइत्येवमप्यप्रथमप्र
 तियतिरप्रमारांशस्मिन्नेवविद्यमानंप्रमाणमि
 तिप्रकृतिश्चनप्रमारांशप्रतियतिश्चप्रमारागमित्या
 दिविरुद्धमित्यर्थः किंचावगमविधानानुपपत्तिर्मा
 वगम्यस्यवस्तुत्वंगमनीत्याह नचतियोगान्नृति

ननु ज्ञानस्य स्वतः प्रामाण्यात् न तस्या भूतार्थतैव युक्तान्यप्यारोपितज्ञान
स्य विधौ प्रयोजनताभावादि नितत्राह भवंति हि परिकल्पितविषया इ
त्याभिधानिकप्रत्ययस्य विधिसंसर्गत्वात् प्रागापि स्वतः प्रामाण्यं किं न स्या
दिति भावः ननु विधेयज्ञानस्यापि स्वविधौ जमितिरेव दृष्टं फलं तत्प
रित्यप्यारोपितविषयत्वेऽपि न तस्या भूतार्थहेतुदेवानुक्त
मिति सकलप्रामाण्यविरोधः त्विष्टकल्पनमेव युक्त
मित्यर्थः तस्मात्कार्यनिमित्तत्वात् तस्यैव हेतुत्वं नैकदेशीय
ह्यमुपसंहरति ननु वेदस्य ननु प्रयत्नाभावे ध्ययनवि
ध्युपात्तानामानर्थक्येऽप्येव इत्येकाचि सन्त्ययमात्मा ब्रह्मे
त्यादिना तत्रात्मनो वदति तन्नेव द्वितमस्तगुराविशिष्टस्यो
पासतो न्यतिविधौ प्रामादीनिकतत्त्वात्पसं हारेण विनियोग
विधौ मोक्षकामनियोज्यसंवाधितया चाधिकारविधौ सांगो क
मवायाधिकारिणो नुष्ठापकतया च प्रयोगविधौ वदन्ताः पर्यवस्यं

वि. २
१६

नित्यसर्वमिहूयितमिति अत्र किं शब्दानां कार्यान्वितं स्वार्थव
बोधसामर्थ्यात्सिद्धेर्विदः कार्यपरतयातिरूयित इत्युच्यते किं
वास्तवकास्यभिपुक्तवचनसाधनं धर्मोति न तावत्प्रथमः प्रथ
समन्वयस्तत्रेतस्य निमित्तं धर्मोति न तावत्प्रथमः प्रथ
नसामर्थ्याच्चित्तत्राह स एव वेदाप्यङ्गि ननु
धर्मस्यैवोपक्रांतत्वेति ननु ब्रह्मनिरूपितमिति
नेत्याह विचारितश्चेति ननु वेदाप्यङ्गि
विचारः प्रवृत्त इति सूत्रभाष्ये ननु निसामर्थ्यादित्या
ह यावत्ताकार्यनिरूपेणैव अत्रायमर्थः अथातो धर्ममिश्रा
साधर्म्यमीनां साक्षात्सु विषयस्तविमर्शिनो यन्तवेति विचारोना
रंभरागियमिनी पूर्वपक्षः विचार्यमाणार्थानिरागिये प्रत्यक्षादीनां
मत्ता धर्मेत्याह आश्रयस्वचाध्ययनविधिनाऽदृष्टार्थनयावि
नियोगात् तदर्थमध्ययनविधिरदृष्टार्थादृष्टार्थेति विचार्य

कल्पः =
दि =

60
9.8

वि. २ नन्वदृष्टार्थत्वेपि स्वाभाविकस्यार्थविवोधसामर्थ्यस्य काराणिः । न ।
 १७ विषयनिर्हरणादिकायांतिरेविनियुक्तानां मंत्राणां मर्थविवक्षाप्रतिवं
 दर्शः धनत् तस्मादाम्नायस्यार्थविवक्षायात्प्रत्यक्षाद्यविषयत्वा
 त्प्रमाराणां नुग्राहकत्वाच्च विधातः नो धर्मविचारो नास्त्वव्य
 र्णी इति प्राप्तं प्रारम्भनाय एतत्तः नस्य स्वाध्यायाध्य
 यनविधिप्रमिनकर्तव्यत्वं ननु ननु नन्वाम्नायस्य
 संवनत्वात् नन्वदृष्टार्थत्वं नन्वदृष्टार्थस्य कर्मकारकप्र
 धानत्वात् नन्वतन्त्रादृष्टार्थत्वं नन्वदृष्टार्थस्य कर्मकारकेन किंचि
 त्प्रयोजनमस्ति इत्युक्तं ननु भयस्याप्युक्तं मध्ययनेन दृष्ट
 वारेणाप्यनेसांगाध्ययनविधिसामर्थ्यसंस्क्रियते च स्वाध्या
 य इति ननु संस्कृतस्य विनियोगाभाव उक्तः न कृत्विध्युपादा
 न प्रमाराणां देवविनियोगासिद्धेः कृत्विधिर्हि स्वविषयावबोध
 माकांक्षमाणास्तस्य जनकत्वाया संस्कृतं स्वाध्यायमुपादत्ते न

(c) Dharmarth Trust. Digitized By eGangotri

वि. २
१८

च स्वाध्यायस्यार्थविवक्षाभावे ध्यानविधिवाक्यस्याप्यर्थ
विवक्षाभावान्न दृष्टार्थतयाऽध्ययनविधानमेव तस्मात्
तस्मात्सांगाध्ययनविधिप्रयुक्तं यत्र स्वसमचापितयाक्षरग्र
हरणार्थाच्च बोधकलुषवृत्त्या न तस्मै हेतुत्वात् स्वाध्याय सा
स्य स्वभावनिमित्ताप्येव तन्नाऽभावाद्विद्वत्ताः
पर्यमात्राय मवलंब्य धर्मो विद्यते न देवमर्थविवक्षा
धर्मविचारवत्सरप्रदर्शनं सर्ववेदार्थविचार
सिद्धिरिति शरभ्यमारोगादिभिर्ज्ञेयं न वेदार्थमात्रवि
षय इत्युपपादयति तथा च शास्त्रारम्भे ननु वेदवाक्यानि
विचारयेदित्यादि भाष्यलिङ्गाद्देवार्थमात्रविचारारम्भोऽवगमः
म्यत्तश्च निशंकते कप्यमिनि सामान्त्यप्रसिद्धिविशेषविप्रति
बन्धोर्भाष्यकारेणाधर्मप्रदर्शितत्वात् स एव विचार्यतश्चेन्निराह
धर्मो नाम काश्चित्साधार्येण रिति एवं विषयविप्रतिपत्तीः

३

वि. २
१६

भवन्ति न धर्मविचारहेतुः श्रुतोऽप्यातः शत्रुविरोधान्न धर्मविचारः
प्रतिज्ञातुं शक्नोते इति चोदयति तत्कथं यत्तावदिदमिति सामान्य
विरोधाभ्यां विचार्यमाणा प्रधातुः धर्मविचारोऽप्यदग्रहणसामर्थ्या धर्म
नस्यैव विप्रतिपत्त्या पुरुषार्थस्य विना मतवगमाजिज्ञासा
स्वित्तत्वायोगान्न धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
दिना तत्र धर्मजिज्ञासा धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
वस्तुतिलोकप्रवादादिति धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
याहेतुत्वमर्थविवक्षायाः धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
ग्नितोत्रादेरपि धर्मस्कंधत्वादेव गत्या धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
ग्नितोत्रादिरपि वेदाप्येति धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
प्यः तेन विवक्षितो सोऽस्वाध्याय इति प्रदर्शनीयमित्यर्थः न
तु पुरुषार्थत्वाच्चेत्तद्धर्मविचारोऽप्युच्यते धर्मो नामेत्या
विचारो गतिनेत्याह नवाध्यायतमात्रादिति श्रुतोऽप्यातः

शब्दविरोध इत्याह अतो ध्ययनानंतरमिति किंच धर्मशब्द
 स्य प्रधानत्वादप्यातः शब्दविरोधेऽपि धर्मविचार एव युक्त इत्याह
 इतिवदिदं धर्मग्रहणां युक्तमिति पुरुषो^ह धर्ममेव जिज्ञासते
 न वेदार्थतस्यापि धर्मत्वप्रयुक्तत्वा^ह न वेत्त्येत्याह यत्तो न
 वेदार्थ इति सामान्यग्रहणं^ह इति पुरुषार्थसा
 धनस्य धर्मशब्दग्रहणो धर्मो^ह न वेत्त्युक्तं द्वितीयम
 पिसूत्रतथैवेत्याह यत्पुन^ह तं तं गापरं सूत्रमर्थात्प्र
 मारा प्रतिज्ञेति प्राभाकरा^ह न च^ह प्रतिज्ञार्थाद्भ्रमलात्
 रात्वमिति वार्तिकरीत्याः देवगत्या^ह यं विवक्षितमिति तत्र
 वेदग्रहणो प्राप्ते सर्वो वेदो धर्म इति वि^ह दिति चोदनामग्रहिदि
 ति गम्यत इत्याह तत्रैतमिति तनुचोदनाग्रहणं सर्ववेदस्य
 धर्मप्राप्ताराधपरिहारापन्नमभवति किंत्वत्यदेवप्रयोजनमित्या
 ह ननु चोदनाग्रहणस्येति अयमर्थः लिङ्गादिशब्दव्यापारः पुरुष

वि. २
२०

प्रवृत्तिलक्षणापर्यभावनालक्षणाभाव्यनिष्ठः स्वज्ञानकरणाः
कः स्फुटिनिर्दिष्टार्थवादादिज्ञानेनिकर्तव्यताकोलिङ्गदिश
देनारव्यातत्त्वसामान्यादर्थं मिथ्यायिनापिलिङ्गि
शेषेरागामिधीयमानः शब्दोपपद्यते शब्दएवचाप्र
दर्शितांशत्रयविशिष्टागुरगोवा सर्वत्रल्लिङ्ग
रगामितिकर्तव्यतीतिनिर्दिष्टारेरोवभावना
प्रतिकरणाभवतिनत्रल्लिङ्गदिशवृ
जन्यप्रवर्तकज्ञानत्वात्तुर्वाच्यतेचोक्तं पुरुषं प्रवृत्ति
निवृत्तिहेतुरितिभाव्यनिवृत्तिद्वारेणशब्दोपपत्त्यां प्रतिकरणामि
त्युच्यते साचशब्दभावनापुरुषप्रवृत्तिमुत्पादयन्तीतिनस्याः पुरु
षार्थविषयत्वमन्तरेणानेत्यादयितुस्समन्तेअपुरुषार्थेपुरुषस्या
प्रवृत्तेस्तत्तच्चोदनाप्रयुक्तपुरुषप्रवृत्तेः सामानपदोपात्तमपुरु
षार्थधात्वर्थभाव्यंविहायपुरुषविशेषरामपिस्वर्गादिकंभाव्य

त्वेनोपादाय धात्वर्थकररिगकाप्रयाजादीतिकर्तव्यतास्वर्गाः
 दिग्भावानियुक्ता पुरुषप्रवृत्तिरर्थभावात्तासंपद्यन्ते तदेवं विधार्य
 भावतानि व्यतयेशवृभावनायाः प्रवृत्तकत्वद्योतनापचोद
 नाग्रहणमिति तेन नानासम्यग्भावादिभिरित्यादिपरिहारा
 तस्यायमर्थः स्वाध्यायनेन प्रवृत्तकत्वव्यापारः श
 र्भावना अध्ययने पुरुषप्रवृत्तिरर्थभावात्तासंपद्यन्ते तदेवं विधार्य
 स्वविषयप्रवृत्तिज्ञानकत्वात् तत्त्वार्थवादादिविज्ञाने
 तिकर्तव्यता का भवति तच्च तिलक्षणागम्यभाव
 नाम अध्ययनकररिगकास्वाध्यायगत्यादिभिरित्यादिप्राप्तिश्रवत्वादीः
 तिकर्तव्यताकासत्यादयस्ति साचताव्यतिविशेषस्य फलवद्विज्ञानजनन
 निमित्तत्वमन्तरेणार्थभावनासुखदयितुमसमर्था स्वाध्यायगतलिं
 धे- उादिशब्दाभिज्ञेयकृत्भावना तां स्वर्गादिविषयत्वं परंपरया कल्प्य
 तीत्यध्ययनविधिसामर्थ्यादेव वेदस्य विशिष्टफलविषयभावता

वि० २
२१

तां प्रतिपादकत्वं सिद्धं अतो वेदग्रहणो नैव भावना धात्वर्थं वि
हाय स्वर्गाद्यालंभनत्वं सिद्धं तस्मिन् अपि च चोदनाग्रहणो वेदं
ताना मर्थान्तरपरत्वशंका स्यात् अतः यत्तु वेदग्रहणमेव मुक्त
मित्याह अपि च वेदग्रहणमेव अतः अन्तरमाह चोदनाग्रहणो
हीति ननु वेदाध्ययनं तस्मात्तन्मात्रं विज्ञाय चोदनालक्षण
इति ब्रुवनं वैदिकचोदनामर्थः शोयाभावात् अतः न च
सूत्रेण तत्रापि सर्वचोदनात् तत्रैव प्रकारेण वैदिकचो
दनानियममाहाय्यवेदादिनां चोदनात् तत्रैव प्राप्ते वेद
ग्रहणां विहायान्यत्रुर्वन्न बुद्धिः शोयत्वात् अतः परिहरति सो
यमाभावाक इति अतो वेदोक्तानां धर्मपरत्वपर्युदासाय चोद
नाग्रहणाहानश्चोदनाग्रहणादिति तस्मात्सूत्रभाष्यचार्त्ति
ककाराभिप्रायेणात्र ह्यपरत्वमेवत धर्मपरत्वमित्याह
तदेवं सूत्रकार इति ननु नेषां मेव कृत्स्नस्य वेदस्य धर्मविनियो

तरे

रामि

अकंवचनमस्तीत्याह ननु दृष्टो हितस्यार्थ इति सत्यं धर्मचो
 दनासूत्रप्रक्रमसामर्थ्यादुत्तरं सामान्यवचनं प्रकृतविशेष उप
 संहिपत इत्याह सत्यं तत्प्रक्रमवलादिति सामान्येन परिहृ
 तमभिधाय प्रत्येकमाहायिच [redacted] त्वास्मापशब्देन स
 कलवेदस्य धर्मावबोधे वि [redacted] ति शब्दयनिकथमिति
 न विनियोगकान्तरपरं [redacted] शेषस्यार्थसद्भावपरं य
 थारूपं प्रत्यक्षमिदं न्युक्तेन [redacted] विनियोगः किं नरु
 पस्य प्रत्यक्षमनयमात्रं वेदादि [redacted] रिहति वेदाध्ययना
 नेतरमित्यादिना अर्थसंग्रहोपपत्त्या वेदस्य कर्मविवोधे
 नासंबंधं निराकृत्य संबंधमात्रानां धर्मा इति नात्ययोगव्यवच्छे
 द इति वेदस्यार्थानि संबंधोत्पत्तीनां भिधीयत इत्यर्थः न
 नु कर्मशब्दः प्रमेयमात्रपरतया धर्मप्रत्ययगोरविशिष्टः किं न स्या
 दिति नेत्याह कर्मशब्देन चेति क्रियायां विषयमात्रे च प्रसिद्ध

नामे

तर्विद्यो जतमृन्यातांस्तविः कत्वेन क्रियात्वयोदर्शितो न वेदां
तानामित्यत्र लिंगमाह तस्याचतुर्दिधान्येवति तवेदात्तवाक्यं
किंचिदप्यर्थवांधीकरणे क्रियाशेषत्वेनोदाहृतमस्तीत्यर्थः
यदपि केचिदिनिप्राभाकराणां तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
अथमाशयः अध्ययनं निमित्तं तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
ध्यायस्य फलपर्यन्तं तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
त्रधर्मविचारमिति तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
निभ्यां जिज्ञासितोर्थे तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
ब्रह्म किं तर्हि अधीतवेदस्त्वे तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
यत्ने यागविधातं वीदितुं यत्तु तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
त्रेयजमाना एव त्विज इति यजमाना तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
किंच त्विज उद्दिश्य यजमाना तद्वत्तरेभ्यः प्रकारेण दर्शयति
अथादिवा इति अथानो धर्मजिज्ञासावेदार्थविचारो विषयः

वि० २ सकर्तव्यो मवेति विषयः वेतितावन्त्यासंज्ञा त्वं वनमस्य रागाभावा
 २३ नन्वाभ्यासं चले वनो विचारः प्रवृत्तः नन्वाभ्यासविधिरोच्यत
 याम्नायस्य स्वार्थविवक्षाभावात् नन्वाभ्यासविधिरुच्यते
 विधिप्रसक्तानुष्ठानस्य नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 ३ विधिप्रसक्तानुष्ठानस्य नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 रित्यादिवाक्यवद् नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 यविवक्षामर्हतीति केचन नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 प्रत्ययेनाह्वस्य प्रतिपादयित्वा नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 विहित्वाध्ययनं प्रयोजकं नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 पूर्वगता मनपाकृत्येवाध्ययनं नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 वगित्वा दविवक्षार्थत्वादिचारो नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 चारः स्वाध्यायस्य विवक्षितार्थत्वात् नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 स्वाध्याय इत्युक्तं नन्वाभ्यासविधिरोच्यते
 नन्वाभ्यासविधिरोच्यते नन्वाभ्यासविधिरोच्यते

32
19.5

वि० २ तदेकदेशो विचारित इति भावः ननु कृत्स्न आध्यापन विधिप्र
 २४ युक्तो विचारः कथमेकदेशाविषयः स्यादिति बोद्धव्यं किं
 यमिति परिहृयति तथा सन्निहित इति प्रतिवाक्याध्ययनः
 विचारं विधि व्यापारमभ्यास्यते तदेकदेशाविचारेऽपि न
 विधिप्रयोज्यत्वविरोधः स्यात्पर्येदिति विधि
 प्रयुक्ता संप्रति एकदेशनिर्णयः किं न विरुध्यते तद्व
 दित्यर्थः अन्यस्याविधिः स्यात्पर्येदिति विचारविषयता
 युग्मधर्मग्रहणान्न स्यादित्याह चेति धर्मग्रहणा
 स्मन्वेदार्थैकदेशाविचारप्रयुक्तः स्यात् केतुवेदार्थस्य स
 रुधार्थता सिद्धिः प्रयोजनमिति शब्दः अन्यतथापि शास्त्रकारा
 रणमिति परिहृयति एवं तर्हि धर्मशास्त्रस्य हि वेदार्थप्रयो
 गमिति वक्तव्यं मन्तावदुपि नैव्यवदनादावपि प्रयोगविप्रति
 पत्तेः अथान्यव्यतिरेकसिद्धिः प्रयः साधनाभिधाया धर्म

शत्रुः तस्याभूतत्वावेदार्थस्यापि धर्मशत्रुः ^त न प्रवर्तत इति
 एवं तर्हि स्वाध्यायपाठादेव ब्रह्मराः प्रतीयमानस्य धर्मश
 त्राभिधेयत्वाभावात् श्रेयोरूपत्वात् तस्यार्थान्तर्युदस्तत्ता धर्मः
 इत्येवं कृत्वा विचारो युक्तः सन्तः यतिपन्न धर्मब्रह्मसं
 ग्रहज्ञापनाय वेदार्थजिज्ञासा निभावः न ह्यनु
 श्रेयश्रेयः साधनवदननु ब्रह्मपदान्वयमा
 त्रा देवविचारात् प्राक् प्रती लक्षणास्तत्रमपि
 धर्मविषयववेदार्थ लक्षणा
 हितस्य स्यात् न्यत्र प्रसंगः विवेकः धर्म एव चैत्य
 वदनादौ प्रसक्त नया विप्रति दार्प्यः अतः लक्षणास्य
 कृतार्थत्वाय धर्म एव लक्ष्यत इत्येव धर्मस्वरूपविप्रतिपत्ति
 निरासपरमिति ननु वेदार्थेषां विप्रतिपत्तयः सन्ति कि
 मर्थवादलक्षणा गोवा वेदार्थः किं वा चोदना लक्षणा इति न

वि०२ निरास्यलक्षणा मुच्यते इति तत्रा हेतुर्था वेदार्थविप्रति
 २५ पत्ताविति मंत्रादिषु कार्यस्याप्रतीनेत्येनयन्प्रतीयते
 सतस्या परित्यक्तितयमात्रं तैवंप्रतिरिति भावः ननु वि
 धर्मग्रहणोप्यर्थवदलक्षणादित्येवमत्राहुत्यचोदनात्
 द्वारात्वे वेदार्थस्य किं न प्राल्भ्यते न धर्मग्रह
 णोसतीति वेदार्थविप्रतिपत्तिरिति चेत् तत्रा प्राप्तिभासाभा
 वाद्धर्मविप्रतिपत्तिरिति चेत् तत्रा दप्रतिपत्तवेदा
 र्थविप्रतिपत्तिरिति निरासः इति चेत् तत्रा अर्थः अप्यधर्म
 शब्दस्य वेदार्थप्रयोगात् तत्रा तस एवाविवक्षा
 त्तामिति चोदयति क्वचित् तत्रा वद्वृद्धिमाश्रित्य ध
 र्मशब्दस्य वेदार्थप्रयोग इत्युक्तं तत्रा पिलक्षणायाऽभिध
 यान्यस्य लक्ष्यत्वेन वेदार्थस्याधर्मत्वप्रसंगात् इदानीं स्वा
 र्थप्रदोपेणावातत्रवृत्तिः शब्दस्य वा संज्ञासंज्ञिसेव धर्मप्रयोगो
 मात्र

गतिपरिशिष्यते तत्र न तावत्तु वाच्यं प्रदोषेरोत्वाह य
 तावच्चोदनालक्षणायोगोऽर्थ इति चोदनालक्षणास्य धर्म
 त्वेभिधीयमाने धर्मस्य चोदनालक्षणात्वे वेदार्थत्वे
 नावान्तिनिरासिनां धर्मश्चावयोर्वेद
 तदर्थमभिधायि चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 न सर्वस्य प्रत्यक्षस्य सुखं धर्मश्चावयोर्वेद
 वः चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 करोति अथ पुनरिति चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 प्यापिकुप्यं विदिमि चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 प्यत्वे चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 नालक्षणात्वे वेदार्थत्वाच्चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 नालक्षणात्वे वेदार्थत्वाच्चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते
 र्यश्चावयोर्वेदस्य चोदनालक्षणात्वे न द्रष्टव्यमित्युक्ते

वि. २
२६

प्रमाराप्रतिज्ञायामप्यथशब्देवैयर्थ्यात् स्यात् धर्मविचारयत्ने श्रेष्ठे
तादेः प्रतिषेधचोदनाविषयस्यानर्थत्वेनाधर्मासिद्धिः प्रचो त्व
जनमिति तथाचोदनाशब्दोपि कृत्यनवेदलक्षणापरिवक्त
व्यः कथं चोदनाव्यतिरिक्तो गोस्तिवानवानास्ति
चैच्चादनालक्षणापरिवक्तो ह्यलक्षणायोरैकमे
व स्यात् अस्ति चेत्संशयः नो निरर्थको वा अ
र्थवांश्चेत्कथं चोदनाभागस्यार्थः स्यात्
अर्थशून्यश्चैच्चादनालक्षणा न चोदना कथं तर्हि चोद
नार्थोऽर्थानर्थवद्भागः स्यात् तस्माच्चो
दनाशब्दः कृत्यनवेदलक्षणापरिवक्तो
तिवाकोशब्दयद्वयसामभिप्रेत्यार्थोऽपि कथं विदित्युक्तं
तथासन्निवेदस्य प्रामारायादर्थववनिश्चये विचारात्प्रागेव
संज्ञाने किं वेदार्थश्चोदनालक्षणाः किं वार्थवादादिलक्षणा

इतिविशयेनार्थवादादिलक्षणाः किंचोदनालक्षणा
 वेदार्थइतिनिर्णायपरंस्त्रयंस्यात् तच्चानुपपत्तिमिति
 तत्वादप्यवत्वस्येत्याह तस्यासतिचोदनालक्षणाइति
 ननुप्रथमस्त्रयेस्वाध्याये (५) तदायाः प्रदर्शितत्वा
 दप्यवत्वनिश्चया ननुहि तद्वत्तन् युक्तं नानिश्चि
 त्प्रामाण्येऽप्यविवक्षायाः प्रमाणयनविधिप्रयु
 क्ताप्रामाण्यमात्रनिश्चयः प्रदर्शिताननु
 योरोयेयत्वप्रमाणस्य तद्वत्तन् चोदनादिनिमित्तमप्रा
 म्णायंज्ञत्रनिरासः तच्चोदनादिनिमित्तं तस्मादप्य
 वावानिश्चयादप्यवत्वोदनादिनिमित्तं नशकते
 अथप्रथमस्त्रयसामर्थ्यादेवयुक्त्यैर्मंगीकृत्यलक्षणावि
 धानमिति तत्राह --- तत्रानंतरंप्रामाण्यप्रतिपादनं
 नयुज्यतइतिननुतस्यैवहृदीकरणाद्यपुनः --- प्रतिपाद

तत्रैव धर्मप्रामाण्यानिराकरणाद्भ्रमस्याप्रतिषादकत
 यातत्र पूर्वपदानुदयान् उपसंलानि अतः पूर्वोक्तेन
 न्यायेन कार्यनिष्ठ एव वेदभारो विचार्यतया प्रज्ञांनो
 विचारितश्च न वस्तुनिष्ठ इति च नो वस्तुतत्त्वं निष्ठुं वेद
 भागं विचारयितुमिदमारभ्य अथातो ब्रह्मजिज्ञासेती
 इति श्रीविवरणे द्वितीयवर्णाक्षरमासं शिवार्पणमस्तु
 संवत् १८८३ चैत्रकृत्तितीयाया प्र० १७

इतिश्रीविश्वरूपद्वितीयवर्णकं समाप्तम्
नं० १८७१